No. 2882 — Zaterdag 18 Sept 1937 — 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

OPWINDING OP HET SLAGVELD. Gedurende de gevechten aan het Madrid-front, roept een soldaat van de Internationale Brigade, met behulp van een luidspreker zijn tegenstanders toe om te deserteren.

NIEUWSBERICHTEN

...t er in zijn krant gedrukt staat; en zeker de berichten van de telegrammendienst, waarmede een dagblad zijn lezers wil inlichten over het voornaamste gebeuren van de wereld.

En toch hebben ook deze telegrammendiensten het voor een groot deel op hun geweten, dat men wel eens het spreekwoord hoort: „Liegen alfsof het gedrukt staat."

De uitvindingen van de laatste jaren hebben het mogelijk gemaakt om elke avond een volledig beeld te hebben van wat er over geheel de wereld gezegd en gebeurd is, tenminste de dingen, die belangrijke invloed hebben op de verhoudingen tussen de mensen en de landen. De radio en de telegrafie zouden dus een kostbaar hulpmiddel kunnen zijn, om door de krant de mensen van heel de wereld met elkaar te doen meeleven, elkaar te doen helpen, voor gevaren gewaarschuwd te zijn.

Als nu de mens verbeterd was in de mate waarin de techniek verbeterd is, dan zou ook de pers en de berichtendiensten van de radio, grote factoren kunnen zijn om de mensen elkander beter te doen begrijpen, hen dichter bijeen te brengen, de broederschap der mensen in broederliefde te doen opgroeien.

Maar alleen dwazen kunnen denken, dat de mensen beter worden, naarmate de techniek beter wordt. Wells dacht zo enkele jaren terug, maar zijn laatste **Anatomy of Frustration** toont, dat hij weer op de grond van het werkelijke leven begint te lopen. Als een leugenaar uit eigenbaat een radio tot zijn beschikking krijgt, dan verwacht de **normale** mens niet, dat hij plotseling in de betovering van de techniek door een **hartstocht** voor de waarheid zou worden overmeesterd. Integendeel, gelegenheid maakt nog altijd de dief.

We zullen dit heel goed kunnen ondervinden, wanneer we eens geregeld naar de Duitse radio-uitzendingen luisteren.

Dan komt er nog altijd een veronderstelling bij, die halfbewust leeft in de hoofden van de gemiddelde lezer, n.l. een vooraanstaand persoon, naar de mate waarin hij vooraan staat, ook strikter de waarheid zal spreken.

Wanneer Minister X in een redevoering zegt, dat geheel het volk achter hem staat, dan gelooft men hem eerder, dan wanneer zijn bediende zegt, dat zijn baas elke dag zenuwachtiger wordt, omdat men het hoe langer hoe minder met zijn politiek eens is. Verstandige lezers oordelen anders. Maar dan is het zo jammer, dat die knecht geen microfoon heeft en al zou hij die hebben, dat nuchter eigenbelang hem waarschijnlijk zou weerhouden om zijn eerlijke mening tegenover die van zijn meester te stellen.

Ook in onze Curaçaose dagbladen hebben we iedere dag een ruime voorlichting door middel van telegrammendienst(en).

Wat is de waarde ervan?

Helaas is dit bij onze dagbladpers, op een uitzondering na, heel moeilijk te beoordelen. En om de eenvoudige reden, omdat we niet weten aan welk persagentschap de (buitenlandse) telegrammen ontleend zijn.

Wanneer we buitenlandse bladen lezen, dan zien we met een enkele letter vóór het telegram, aan welk agentschap het ontleend is. Die letter heeft voor de aandachtige lezer zijn waarde. Maar hier helaas, missen we die. Alleen van de Boletin Commercial weten we, dat de telegrammen ontleend zijn aan de United Press.

En door deze nalatigheid verliezen de bedoelde kranten veel van hun waarde.

Want wat is het geval:

Er zijn verschillende persagentschappen. Noemen we alleen die, waarvan we **vermoeden, dat de hier verschijnende berichten afkomstig zijn. We hebben dan Transocean, Reuter, Havas, United Press enz.**

Die namen zijn neutraal en duiden niets aan. Als daarvoor in de plaats stond Mr. Morgan, Stalin of zo iets, zouden de mensen misschien een ogenblik aarzelen en zulk een bericht zou op zijn best met een zekere mate van voorbehoud worden aanvaard. In werkelijkheid echter dekken die namen personen en belangen, die ons vertrouwen evenmin rechtvaardigen.

Reuter is de Britse Regering, d.i. het Britse Internationale Kapitaal.

Transocean staat voor de Minister van Propaganda Goebbels. Havas zegt de kliek die op de Franse schatkist leeft en elkaar in de telkens wisselende ministeries opvolgt. United Press is wellicht de meest betrouwbare en zegt, wat de grote Roosevelt de wereld wil doen weten.

Nu lijkt het natuurlijk heel braaf alles te geloven, wat ministers zeggen, maar het is nauwelijks verstandig. Men wordt niet méér rechtschapen naarmate men hoger stijgt, wel wordt de verleiding aan zijn hartstochten toe te geven groter naarmate de gelegenheid groter wordt en groter de belofte van het resultaat.

Als Transocean iets seint, zal de verstandige lezer zeggen: „Wat wil Goebbels ons zeggen? Waarom zou hij dit ons willen doen geloven? Onze laatste, maar toch niet geheel onmogelijke, veronderstelling zal zijn, dat het is, omdat het de waarheid is en de waarheid voor deze zeldzame keer de Minister van Propaganda het meeste voordeel belooft. Voor deze man is dit zeer duidelijk. Als er iemand is, die het geloof in de internationale berichtgeving zou kunnen schokken is het deze mens, die zich er op beroemt de propaganda tot een kunst te hebben gemaakt en de mensen te kunnen doen geloven, wat hij wenst.

Zijn de berichten van geen waarde dan? Jawel, maar zoals het praten en kwaadspreken en liegen en lasteren en eerlijk verhalen aan een bittertafel waarde heeft. Men moet luisteren met open oren en men zal altijd goed in het oog houden, wie het is, die een bepaald feit meedeelt. Bij sommigen glimlachen we. Bij anderen stemmen we in, omdat we weten, dat wat ze stellig beweren, ook op gezonde zekerheid berust. Bij anderen worden we boos om de evidente laster.

Zo zouden we die berichten moeten lezen en zo zouden ze ons veel kunnen leren, als onze dagbladen, of zij die de berichten aan onze dagbladen verschaffen met een enkel woord althans de herkomst van het bericht zouden willen mededelen.

De objectiviteit van een blad zou er in hoge mate mee winnen.

Kamer van Koophandel en Nijverheid in 1936

Een brochure van 150 bladzijden is dit verslag geworden en overschrijdt daarmee belangrijk in omvang de voorgangers van vroegere jaren.

Na de samenstelling van de Kamer vinden we het hoofdstuk „Verslag der werkzaamheden" waarin weer vele oude reminiscenties worden opgewekt, die, nu ze voor ons historie zijn geworden, een merkbaar andere indruk geven als ze indertijd gewekt hebben.

Op de eerste plaats spreekt hier het verslag van de reorganisatie der Kamer die al jaren lang in de pen is en nog zijn beloop niet heeft gekregen, hoewel de Gouverneur in zijn openingsrede van de Koloniale Raad de verwachting uitgesproken heeft, dat deze dit jaar nog zijn beslag zal krijgen.

Opvallend is bij deze materie nog de passus van het verslag: „De Kamer heeft het Bestuur er klaarblijkelijk niet van kunnen overtuigen, dat „de vertrouwensmannen der bevolking" uitsluitend in de Koloniale Raad zitten. Als bewijs dat de bevolking zich al heel weinig van onzen Kamer aantrekt, moge mede blijken uit de aantallen kiesgerechtigden en de geldig uitgebrachte stemmen.

Van 1932 tot 1936 liep het aantal kiesgerechtigden terug van 1695 op 1431 en het aantal geldige stembriefjes van 402 op 208.

Verder vinden we in het verslag de uitgebreide stukkenwisseling welke er heeft plaats gehad naar aanleiding van de kwestie full-time secretaris in de Koloniale Raad, waarbij de Raad twee maa aan de Kamer de beschikking weigerde over het aan het Bestuur gevraagde bedrag daarvoor.

Wat het verslag zegt over de Van Slobbeweg, geeft wel aanleiding tot enige kanttekeningen. De Kamer heeft zich heel bijzonder voor deze weg geïnteresseerd, veel meer als het Curaçaose publiek, die in deze weg een luxe zag, zeker in het tweede gedeelte ten behoeve van de badgasten van Piscadera. Het was natuurlijk het goed recht van de Kamer op te komen voor het vreemdelingenverkeer en 't Bestuur werd lekker gemaakt met de belofte dat de eigenaar van Piscaderabaai daar wel speciale badhuisjes neer zou zetten en was de Kamer goed ingelicht, dan zou de C.P.I.M. overwegen de asphalt benodigd voor deze weg zonder betaling beschikbaar te stellen... Het is mogelijk dat de Kamer verkeerd was ingelicht. Zo niet, dan hebben de overwegingen van de C.P.I.M., naar we vernamen, een negatief resultaat gehad.

Maar is het bovendien wel van belang voor onze winkelstand, dat men de touristen naar Piscaderabaai lokt? We hoorden althans ernstige klachten, dat enkele Zondagen geleden de touristen daar grotendeels hun dag hebben doorgebracht en de winkeliers zonder klanten lieten. We geloven dat heel ons tourisme zich zal moeten richten op een prettige en aangename winkelstad, dat is het aantrekkelijke wat Curaçao kan bieden boven de plaatsen uit onze omgeving.

De Kamer hield zich verder bezig met de verlaging der kosten van de douanedienst en de invoerrechten; met het wegnemen van het politionele aan onze vreemdelingendienst; en van het Gouvernement werden adviezen gevraagd in zake de invoer uit Japan en de verkoop van dranken aan boord van koopvaardijschepen. Deze laatste vraag was naar aanleiding van klachten van Aruba. Over de toestand op Aruba meende de Kamer zich van een oordeel te moeten onthouden, maar wat het eiland Curaçao betreft, deelde de Kamer mede dat naar hare mening, het bezoek aan de schepen geen noemenswaardige concurrentie vormt voor het café- en restaurantbedrijf. Het overgrote deel van het publiek dat een avond aan boord van de schepen doorbrengt is niet gewoon om de café's en restaurants te bezoeken en zal ook niet dergelijke inrichtingen bezoeken wanneer het aan de schepen verboden wordt dranken te schenken en diners te serveren. Het publiek, dat aan boord wil gaan om er een avond door te brengen, zal zich ook niet laten weerhouden om aan boord te gaan, wanneer de prijzen van de consumpties en diners hoger gesteld worden en gelijk gemaakt worden aan die van het café- en restaurantbedrijf hier ter stede.

Aldus het Verslag.

We hebben onze hotel- en restauranthouders echter steeds anders horen spreken.

Ook over het aantal autobussen heeft de Kamer haar aandacht laten gaan en besluit:

Tot het ter perse gaan van dit jaarverslag werd het aantal busjes niet beperkt, hetgeen onze Kamer niet anders dan toejuichen kan.

Talrijke bladzijden zijn verder gewijd aan de oprichting ener Gouvernements koel- en vrieskamer, waartegen de Kamer een afwijzend standpunt innam.

Een heel merkwaardig slot vinden we aan de indertijd nog al veel besproken kwestie, ook in de plaatselijke pers, van de bescherming van octrooirechten door Philips Radio.

Na alle mogelijke inlichtingen te hebben ingewonnen van verschillende zijden richtte de Kamer zich met een schrijven aan het Bestuur dato 9 April 1936, waarin de cardo questionis werd aangeraakt of inderdaad Philips en zijn vertegenwoordiger hier de rechten hadden, die zij zich aanmatigden?

De Geheimzinnige Moord

II

Don Gasparro verklaarde dat hij deze dief en diefjesmaat niet bij zich in huis wilde hebben. De Portugees trachtte zich echter tegenover de rechter zoveel mogelijk vrij te pleiten van schuld. Hij zeide dat een van de Portugezen die nu in de gevangenis was, hem deze beurs met de kostbare inhoud in bewaring had gegeven; dat hij overigens niets bezeten had of nu bezat, wat aan de vermoorde had toebehoord en ook niets, zelfs het allergeringste niet, uit de beurs ontvreemd had; dat hij niet aanstonds geweten had, dat de aan hem toevertrouwde schat van diefstal afkomstig was; dat hij pas later vermoeden kreeg van diefstal en toen de kostbaarheden gegeven had aan een katholiek, om ze onder de strikste geheimhouding aan de eigenaar terug te brengen; dat die katholiek ze weer bij hem teruggebracht had met de boodschap, dat hij er niets mee te maken wilde hebben; dat hij daarna met hetzelfde verzoek bij de pater Theatijn (Hij zag pater Schabel, die Jesuit was, blijkbaar voor een Theatijn aan) gekomen was, hopende dat deze alles te geschikter tijd en plaats aan de gouverneur zou overhandigen.

Na deze verklaring werden de twee Joden en de twee Portugezen, die achter slot zaten, ondervraagd over de medeplichtigheid van deze Portugees. Allen getuigden eenstemmig, dat hij geen medeplichtige was en een van de Portugezen bekende dat hij zelf de beurs aan de schrijver van Don Gasparro de Andrade gegeven had. Daarop werd de man door de gouverneur en de rechters vrij gesproken.

Vóór deze Portugees voor de gouverneur verscheen, had P. Schabel reeds in het geheim de beurs met gehele inhoud aan Jacob Beck in handen gegeven. Deze was natuurlijk geweldig benieuwd van wie, wanneer, waar, bij welke gelegenheid de man deze schat gekregen had, maar de pater had zijn woord gegeven, dat hij over dit alles het strikste geheim zou bewaren en hij legde dit de gouverneur ook uit. Deze nam vrede met de verklaring van de priester en prees hem een betrouwbaar, eerlijk en rechtvaardig man. Dit geschiedde op een morgen aan het paleis en terwijl er koffie geserveerd werd, „die Turkse drank", kwamen er twee hoofdofficieren binnen, zogenaamd commissarissen, Jeremias van Collen, commissaris van militie, en Gerrit Luls, commissaris van de slavenhandel. Na de gouverneur bekleedden zij zowat de hoogste ambten op het eiland. Onder het genot van een kleintje koffie werden de nieuwtjes van de dag natuurlijk druk besproken; de beurs werd op tafel uitgeschud en de inhoud bewonderd. Er was 'n prachtige grote smaragd bij en men opperde het vermoeden of dit de steen niet was, waar iemand al vroeger de gouverneur opmerkzaam op gemaakt had en die door de overleden Spanjaard op zo hoge waarde werd geschat. De gouverneur wendde zich ten slotte tot de priester en zeide of het ernst was of voor de grap, kon hij aan zijn gezicht niet zien): „Kijk nu eens hier pater, hoeveel gunsten en wonderen we al danken aan uw heiligen" en meteen haalde hij het reliekschrijn voor de dag.

Een van de twee Portugezen, die nu gevangen zaten, had reeds vroeger hierop aanspraak gemaakt, omdat hij beweerde, dat de Spanjaard gedurende diens ziekte hem beloofd had, dit schrijn aan hem te zullen vermaken als eeuwigdurende gedachtenis.

Maar hij kon niemand aanwijzen, die van deze belofte getuige geweest was, dan de tweede gevangen Portugees. De gouverneur vond deze leugen wel wat te doorzichtig en de brutaliteit van deze ken een legaat waren van de Spanjaard, maar in werkelijkheid was het een schijnheilige geste om hun misdaad te maskéren.

Kort na de gevangenneming van de dieven maakte hem woedend. „Lelijke huichelaars", riep hij hem toe, „eerst hebben jullie me al 100 patacones in de hand gestopt om heilige Missen te laten opdragen voor de zielerust van de overledene, en nu dit nog!"

Dat was werkelijk gebeurd. Toen op de bewuste morgen van de moord een van deze twee Portugezen vergunning was komen vragen voor de begrafenis, had hij meteen de gouverneur 100 patacones gegeven voor heilige Missen, zoals dat bij katholieken gewoonte is. De gouverneur, een gemoedelijk man, had gezegd, waar de pater bijstond: „O, dat is goed, ik zal er wel voor zorgen; ik heb hier een pater, die het zo veel heilige Missen voor de overledene zal lezen, als ik wens".

Beiden dachten toen dat de geldstukdieven en de inbeslagname van de goederen, kreeg de pater ook zijn zilveren wijwaterkannetje en zijn rituale romanum (officieel gebedenboek voor priesters) terug. Hij was n.l. bij de overledene geroepen om de gebeden en ceremoniën voor de begrafenis aan huis te komen zeggen en had beide genoemde dingen, niets kwaads vermoedend, laten staan. Men zou het in de loop van de dag wel bij hem terugbrengen, hadden ze gezegd. Maar een paar uur later werd de moord en diefstal bekend en hadden de soldaten in hun ijver bij de huiszoeking ook zijn kannetje en gebedenboekje buit gemaakt en ten paleize van de gouverneur gedeponeerd. De pater vertelde de vergissing met een bedrukt gezicht aan de gouverneur, die heimelijk plezier had in het misverstand, maar toch aanstonds de priester het zijne liet teruggeven.

wordt vervolgd.

En heel laconiek vervolgt dan het verslag:

Op dit schrijven aan het Bestuur ontving de Kamer tot heden geen antwoord.

Zou misschien deze handelwijze van ons Bestuur de aanleiding kunnen zijn van een hernieuwd aanmatigend optreden van de Philips vertegenwoordiger, waarop we wellicht te zijner tijd nog eens nader in dit blad zullen terugkomen?

Na nog enkele hoofdstukjes o.a. over het verkeer in de binnenstad, de propaganda enz. gaat de brochure over tot het verslag van de economische toestand van Curaçao over 1936.

Vele interessante cijfers bevat dit verslag, waarvan we echter bij het verschijnen van andere verslagen er verschillende reeds hebben gepubliceerd.

Alleen willen we tot slot de aandacht vestigen op de invoer van uit Nederland.

Ten opzichte van de totale invoer uit het buitenland, na aftrek van de waarde van de ingevoerde olieproducten, is de invoer uit Nederland van 28,12% in 1935 tot 24,35% in 1936 gedaald.

	Invoer uit het buitenland (Nederland inbegrepen), behalve olieproducten.	Totale invoer uit Nederland
1933	f 10,2 millioen	f 2,8 millioen
1934	f 11,3 millioen	f 2,9 millioen
1935	f 21,2 millioen	f 5,9 millioen
1936	f 19,3 millioen	f 4,8 millioen

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

We zijn niet bijgelovig; maar talrijk velen zullen een voorteken hebben gezien in de ineenstorting van het paviljoen van de Volkenbond op de Parijse wereldtentoonstelling.

In alle geval zou er momenteel heel goed een vergelijking zijn te maken tussen de zwakke grondvesten waarop het Parijse paviljoen gebouwd was en die van de wereldorganisatie waarvan het gebouw te Parijs het symbool was.

We hebben in ons vorig overzicht aan de Spaanse premier een pluimpje gegeven, voor de wijze waarop hij zijn moeilijke taak als volkenbondsvoorzitter geopend had; maar dezer dagen heeft hij zich uitlatingen geoorloofd aan het adres van Duitsland en Italie, waardoor deze landen verder van de bond verwijderd zullen zijn als ooit te voren.

Daar komt nog bij, dat bij de conferentie te Nyon, waarop Duitsland en Italie niet ter bespreking hebben willen komen, en de besluiten die daar genomen zijn, tot gevolg zullen hebben, dat Italie en Duitsland zich ook uit de non-interventiecommissie zullen terugtrekken en deze dan vermoedelijk wel ten grave zal moeten gedragen worden.

Het is anders merkwaardig, dat thans in Duitsland en Italie berichten circuleren, dat volgens nationalistische gegevens, die aan de volkenbond zullen worden voorgelegd, de duikboten in de Middellandse Zee van Russische origine zijn en momenteel in de haven van Alicante zouden liggen, wachtend op nieuwe ammunitie.

Ondertussen hebben Engeland en Frankrijk hun schepen ter opsporing de Middellandse Zee ingezonden en Engeland heeft dezer dagen nog eens extra versterkingen aan deze opsporingsdienst toegevoegd.

Want de Engelsen kunnen zich maar niet vertrouwd maken met de gedachte, dat het eens en voorgoed uit is met hun volstrekte en onaantastbare hegemonie ter zee. Ze kunnen natuurlijk rustig blijven doorzingen **„Rule, Brittania, rule the waves!"** en de Engelse zeemacht zal nog altijd een macht van ontzaglijke betekenis blijven, die men niet zal moeten onderschatten, maar met de absolute overmacht op de golven is het voor Engeland gedaan. Dat dit zonder eigenlijke strijd gebeurd is, kan tot op zekere hoogte troostrijk heten, speciaal voor de zo gevoelige trots der Britten. De vorderingen der moderne techniek, belichaamd in duikboot en vliegtuig, hebben dat op hun geweten. Wel blijft het grote slagschip nog van buitengewone betekenis, vooral op de oceaan, maar het heeft niet meer uitsluitend het lot van de zeeoorlog in handen — zoals het eeuwen geweest is.

Onder de kust en in binnenzeeën, zoals bijv. de Middellandse Zee, kunnen vliegtuigen en duikboten van zwakkere zeemogendheden op heden een gewicht in de schaal leggen, waardoor alle vroegere verhoudingen te ondersteboven worden geworpen.

Daarbij Spanje, dat op geen enkele van zijn kaarten ooit Gibraltar heeft staan — zo voelt het de schande, dat Engeland op zijn grondgebied zit om de sleutel van de Oude ereldzee vast in de hand te houden, — heeft onlangs bij Algeciras en bij Ceuta aan de overwal geschut opgesteld; zware houwitsers, die hun bommen in de natte en droge dokken van Gibraltar kunnen laten vallen en lange kanonnen, die dwars over de Straat van Gibraltar kunnen vuren. Mr. Eden heeft het Lagerhuis getroost met de mededeling, dat de kanonnen te Ceuta kleiner kaliber hebben dan de Engelse te Gibraltar, die eventueel terug zullen vuren. Dat de kanonnen van Ceuta natuurlijk nooit de taak zullen hebben op het geschut van Gibraltar het zwijgen op te leggen, doch wel om Britse koopvaardij- en oorlogsschepen in de Straat onder vuur te nemen, zei hij er maar niet bij, evenmin als hij repte van het feit, dat geschut uit zee, geschut aan land nimmer blijvend het zwijgen oplegt. Napoleon zei al, dat één kanon aan de wal meer waard was dan de hele batterij van een oorlogsschip en de Dardanellen-forten hebben het in onze dagen andermaal bewezen. Over het te Algeciras opgestelde geschut — dat ontwijfelbaar krombaan is en dus voor schepen van oorlog, die de projectielen ervan boven op pantserdekken krijgen, extra onaangenaam — zweeg de Engelse eerste minister in alle talen. Ook zei hij niet of de Franco-Spanjolen hun kanonnen van Herr Hitler, Signor Mussolini of His Majesty the Devil hadden, maar dat doet er tenslotte ook niets toe. De Spanjolen hebben ze en dat verandert aan de Straat alle verhoudingen volkomen.

Een werkelijke en ware vredeswil had in 1919 een waarachtige Volkenbond en een ware vrede kunnen brengen. Dan zou ook Gibraltar ontmanteld zijn geworden: die Volkenbond zou sleutelbewaarder van de Middellandse Zee zijn geweest. Maar Versailles werd een monsterachtig bedrog. Wilson werd door Clemenceau en Lloyd George — „that liar from Wales", die leugenaar van Wales, zoals zijn Engelse tegenstanders hem noemden — „bamboozled", verniggeld zeggen de Nederlanders. Met als gevolg, dat Engeland nu Spanje alleen nog maar kan zien als lucht- en duikbootbasis voor de Middellandse Zee en de Atlantische Oceaan plus een kanonnen-emplacement aan de Straat van Gibraltar.

DE PADVINDERIJ

R. K. PADVINDERSVERENIGING ST. THARCISIUSGROEP CURAÇAO.

Maandag 26 Juli 1937.

In de morgen- en middaguren oefenen we het programma van ons kampvuur, dat we aan de R.K. voortrekkers van Amsterdam hebben aangeboden. Om half 9 begint ons kampvuur onder leiding van Oubaas Toepoel. Opening met Wilhelmus. Kampvuurnummers en zang wisselen zich af. Enige buitengewoon interessante kampvuurnummers waren: De 2 leerlingen van Emmaus gingen op etc. en Lucas, de vloo.

Er wordt een bokswedstrijd Curaçao—Holland gehouden, die eindigt met een overwinning van Curaçao. Wij zingen van don Pancho Pica Flor en Bam Bonaire bam casa un bez etc. De Oubaas van de St. Augustinusstam geeft een voordracht van Amsterdam zwart-op-wit. Het stuk is bijzonder geestig. A.D.C. van Stappershoef geeft nog enige wenken voor het gedrag van de R.K. Padvinders op de Jamboree, speciaal de voortrekkers. Door deze avond zijn de vriendschapsbanden hechter aangetrokken. Sluiting kampvuur om 11 uur. Om half 12 komen we thuis. Direct naar bed onder de warme dekens.

Dinsdag 27 Juli 1937.

In de namiddag gaan we Akeela Vermey bezoeken, de oude kennis van Pater Kranwinkel. We blijven daar ongeveer 1½ uur. Ontmoeten daar ook een studievriend van genoemde pater. Na een prettige middag bij haar doorgebracht te hebben, gaan we naar huis. Na het eten om ongeveer 8 uur gaan we naar het troephuis van de William Doyle troep, alwaar we voor het eerst een RONDE TAFEL bijeenkomst houden, onder leiding van Oubaas v. Stappershoef en Aalm. Schneiders.

Hier leren we het belang en het grote nut van deze bijeenkomsten voor voortrekkers, inzien. Deze bijeenkomsten zijn strikt geheim..

Besloten wordt na de Jamboree weer een Ronde tafelbijeenkomst te houden en wel op 18 Augustus. Om 10 uur is het afgelopen en als we om half 11 thuiskomen, maken we alles in orde om onze benodigdheden de volgende morgen naar het Jamboreeterrein te verzenden.

Woensdag 28 Juli 1937.

Om 10 uur helpen we rector Schneiders het altaar inpakken. Daarna laden we onze bagage in de vrachtwagen. Om 5 uur demonstreren we voor de zoveelste keer de zwaarddans in het weeshuis van de Elandstraat. Na het eten wordt de film van onze reis gegeven in Huize St. Aloysius. Om 9 uur is er Avondwake in de kapel.

10 uur taptoe... Verder druk in de weer voor de Jamboree.

Donderdag 29 Juli 1937.

Vertrekken tegelijk met de R.K. padvinders van Amsterdam naar Vogelenzang. Alles naar Vogelenzang kost 1 ct. per km. Op het station Vogelenzang—Bennebroek heerst een drukke bedrijvigheid. Tolken, politie-agenten en stationsmensen lopen af en aan. Met de tolken halen we de grap uit Spaans te spreken. Ontsteltenis op aller gezicht. Even voor ons waren de Polen aangekomen. Onder hen zijn er maar een paar, die een beetje Duits spreken, de rest spreekt Frans.

Er zijn niet zoveel Franse tolken, zodat het een tijdje duurt voordat zij geholpen zijn. We ontmoeten hier een van onze kampvuurgasten uit Hilversum, die met ons meegaat naar het Voortrekkerskamp.

In het V.T. kamp aangekomen, worden we door de wacht aangehouden, die naar onze kaarten vraagt. Delen hem mede, dat deze in de Administratie zijn. Nadat hij hiernaar geinformeerd heeft, mogen wij ons bij de administratie gaan melden. Kennismaking met de kampleider van het V.T.-kamp, Oubaas Coellinck uit Hilversum. Deze is R.K.

Het kampgeld wordt betaald en we krijgen onze legitimatiekaarten, afgestempeld voor betaald. Daar wij geen tenten hebben, zullen wij worden ondergebracht in de grote tent voor daklozen. Bij nader onderzoek bevalt de tent ons helemaal niet, zodat we er toe overgaan shelters aan te schaffen. In minder dan een half uur zijn onze shelters opgeslagen, afgezet met verschillende soorten cactussen. Door de fotograaf VAN AGTMAAL wordt een foto van onze groep voor het Jamboree Gedenkboek gemaakt. Er bestaat veel interesse van het hele kamp voor onze hoek. We maken voor het eerst het eten mee in de grote Mess-tent. Het koken gebeurt hier centraal. De overige tijd wordt gebruikt om ons in te burgeren en kennis te maken met de andere broeders uit dit kamp. Om 10 uur is het taptoe. Om half 11 lichten uit.

JAMBOREE — VOGELENZANG!!!

Vrijdag 30 Juli 1937.

Om 6.45 H. Mis, waarna ontbijt. Om 9 uur vlaggenparade. Carré van 500 voortrekkers, onder leiding van St. L. Hoogers. Als alle V.T.'s aangetreden staan, meldt hij zich bij Oubaas Coellinck, waarna de vlag gebroken wordt. De dagindeling begint met de voorlezing van de Padvinderswet, door de stamleider. Hierna worden verschillende diensten bekend gemaakt. Er worden 25 jongens uitgezocht waaronder ook wij, om naar Haarlem te gaan. Hopman van Kayk geeft stamleider de Palm opdracht met dit contingent naar Teylingerbosch te gaan, zich daar te melden en verdere instructies in ontvangst nemen. Hier wordt medegedeeld naar het station te gaan en zich te melden bij **Commissaris Faber**. De Palm deelt hem mede dat wij 1½ maal brood bij ons hebben en de hele dag tot zijn beschikking zijn. We vernemen dat we stationsdienst moeten verrichten.

Er worden ongeveer 11000 padvinders verwacht. Tegen 10 uur beginnen de treinen aan te komen met tussenruimte van een kwartier of minder.

Het wordt nu een sjouwpartij van jewelste. 50 V.T.'s werken als paarden om de treinen op tijd te laten vertrekken. Verschillende vrachtwagens staan klaar om zo spoedig mogelijk de bagage van de diverse contingenten naar de betreffende subkampen te brengen.

De grootste- contingenten waren de Fransen en Engelsen. Het zwaarst te versjouwen de bagage van de Belgen. Hongaren brengen een hele boel proviand mee. Eten doen we zo tussendoor.

Om 20.03 komt de laatste trein binnen, die echter geen bagage bij zich heeft. De bagage van de Engelsen, wordt doorgestuurd naar Haarlem, alwaar een 20-tal voortrekkers ze zullen lossen. Om 20.10 gaan we met een vrachtwagen naar het kamp terug, waar een stevig en welverdiend avondmaal ons wacht. Hierna zijn we vrij. Verschillende gaan de markt op, anderen bezoeken de subkampen. Om 10 uur taptoe, half 11 lichten uit.

Zaterdag 31 Juli 1937.

Begin als vorige dag. Wij worden vandaag ingedeeld bij de extra politie. Krijgen weer 1½ maal brood mee. Gaan onder leiding van commissaris van der Ploeg naar de hoofdwacht, alwaar we verdere instructies krijgen. Zullen afzetting moeten vormen voor de Koninklijke tribune. Deze erepost wordt ons bezorgd door Hopman van Kayk. Om 12 uur gebruiken we onze boterham. In de namiddag begint het publiek binnen te stromen. Om half één betrekken we onze post. We hebben ook tot taak de persmuskieten" van de Kon. tribune af te houden.

Om 2 uur precies komt de Kon. wagen aangereden, waarin H.M. de Koningin zich bevindt. B. P. en de Hoofdverkenner Rambonnet, die reeds aanwezig zijn, heten H. M. welkom, voordat zij naar haar plaats geleid wordt. Als H.M. gezeten is, begint het defilé.

Dit geschiedt alphabethisch d.w.z. de landen gaan voorbij in alphabethische volgorde. Prins Adolf van Zweden loopt met het Zweedse contingent mee, hij is trouwens de leider. Na de letter Z komen Ned. Oost-Indie, Saba, Curaçao en Holland. Het defilé werd voorafgegaan door de padvindsters, waarbij bijna elk land vertegenwoordigd was, ook Curaçao. Het defilé duurt 1½ uur. Het is een grootse aanblik. Oostenrijk en Hongarije marcheren met de parade pas.

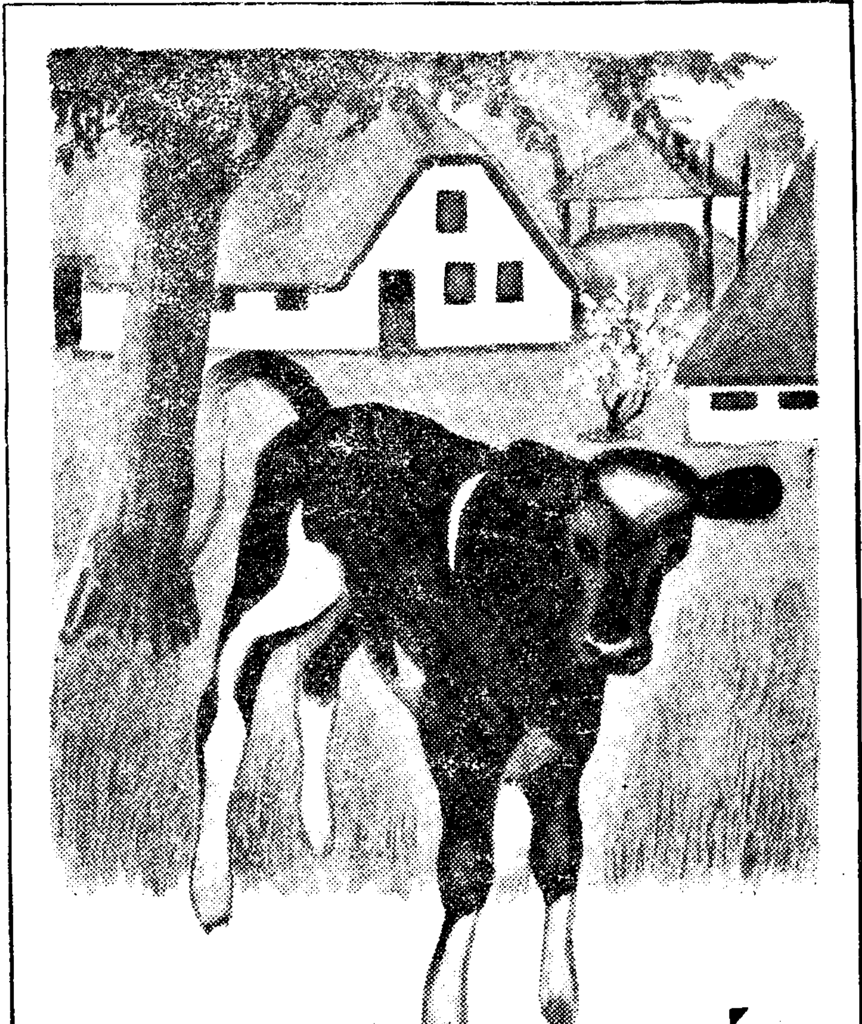
Dit geeft de indruk van een struisvogelpas. Na het defilé vormen de verkenners een lelie op de arena, waarna ze toegesproken worden door de Koningin. H.M. spreekt eerst in het Engels, vervolgens **speciaal voor Nederland en Koloniën in het Hollands. Ze roept de over**zeese gewesten welkom toe in het Moederland en drukt de Hollanders op het hart niet te vergeten, dat zij de gastheren zijn. Hierna begint de Rally. Enthousiast stormen de jongens het veld op, onder luid gejuich van: B.P. B.P. Chieeef... chieeef.

In hun enthousiasme rennen ze door sloten heen. 2 cordons van padvinders en arenadiensten die ze moesten tegenhouden worden verbroken, zodat de extra-politie te hulp moet snellen. Eén ogenblik leek het, of de Koninklijke tribune onder de voet zou gelopen worden. B. P. en de Koningin geven de verkenners te kennen, dat zij terug moeten gaan, maar het klinkt nu harder als te voren: B. P. B. P. chieeef... chieeef.

Eindelijk slaagt men erin, de stroom tegen te houden, waarna ze langzaam maar zeker worden teruggedrongen. B. P. spreekt nu de jongens toe. In pakkende woorden, zoals alleen B. P. dat kan, houdt hij de aandacht van die duizenden gevangen. In eenvoudige woorden, legt hij het doel van de Jamboree uit en spoort hij de jongens aan vooral veel vrienden te maken. Hij eindigt met drie hoera's voor de koningin.

De verkenners worden nu verder terug gedrongen om plaats te maken voor de koninklijke wagen. Er zijn geen noemenswaardige ongelukken voorgevallen. Ongeveer 28.000 padvinders hebben hedenmiddag gedefileerd.

Als het om 6 uur afgelopen is, spoeden wij ons naar het kamp, teneinde op tijd te zijn voor het avondmaal. Na het avondmaal gaan wij allemaal het kamp uit, elk zijns weegs.

BUITENLAND.

SCHERPE AANVAL VAN DE SIEGRUNE OP KARD. FAULHABER.

Het orgaan der Duitse geloofsbeweging fulmineert tegen de priesters.

De Siegrune, het orgaan van de strijdbond voor het Duitse geloof, publiceerde onlangs 'n artikel, waarin de leider van de bond verklaart: „Ons doel is door vereniging van alle Duitsers de Duitse Godserkenning tot stand te brengen. Indien wij bereid zijn tot het doel onzer geheiligde overtuiging te strijden, zullen wij er in slagen een volkomen rassenstaat te stichten, ondanks de christelijke huichelachtigheid en de milliarden van het Joodse kapitaal. Ons dierbare Duitsland zal dan **een** Führer, **een** rijk, een **religie** zijn. Wij zullen de strijd pas staken, nadat wij het laatste overblijfsel van internationaal Godsdienstigheid, welke ons volk vreemd is, zullen hebben weggevaagd."

Het blad publiceert tegelijkertijd een hevige aanval tegen de aartsbisschop van Munchen, Kardinaal Faulhaber, die er van beschuldigd wordt pacifist en vriend van de Joden te zijn en vijandig te staan tegenover het Derde Rijk en het Duitse volk. Siegrune citeert tot staving dezer beweringen de woorden, welke de kard. in 'n op 14 Februari 1937 in de Kathedraal van Munchen gehouden preek heeft gesproken. Volgens Siegrune zou de Aartsbisschop hebben gezegd: „Het rijk heeft bij het concordaat de kerk alle beloften gedaan en deze niet gehouden. Er kome wat wil. Ik zeg op deze heilige plaats: Hij die geen tractaten die hij zelf heeft getekend, eerbiedigt, is eerloos."

Het blad besluit: „Men kan zich niet verwonderen over de ongehoorde onbeschaamdheid, waarmede Faulhaber ons verwijt het verdrag te schenden en eerloos te zijn. Priesters zoals Faulhaber, steunen op trouwe traanklieren: Deze verdragsactie betekent een groot gevaar voor ons volk: Gevaar voor verdeling. Deze vitale kwestie bepaalt onze houding nopens de Kardinaal en de christelijke priesters.

EEN PRELAAT UIT DE VER. STATEN NOEMT HITLER EEN MANIAC.

„Het is te laat om het Christendom uit te wisselen voor heidense goden."

Op de Jaarvergadering van de „Catholic State League te San Antonio is 'n schrijven voorgelezen van de Aartsbisschop van San Antonio de Texas in de Ver. Staten, Mgr. Arthur Drossaerts, een Nederlander van geboorte, waarin de Aartsbisschop de Kerkvervolging in Duitsland op scherpe wijze veroordeelt.

„Is het niet te laat op de dag, om het Christendom te gaan uitroeien en Wodan en de oude heidense godheden, die nu sinds 13 eeuwen dood en begraven zijn, terug te brengen?" zo schrijft Mgr. Drossaerts. „Is het niet te laat om Christus, de Verlosser van 't mensdom, te verbannen uit de gelovige, edelmoedige harten, van het Duitse volk, die Christus bemind hebben en Hem in hun harten op de troon hebben gezet sinds de H. Bonifatius het Evangelie naar het Vaderland bracht?"

„Is het niet te laat voor een man van Hitlers kaliber om de overwinning te verwachten, waar een reus als Bismarck verslagen werd? „Is het niet te laat in deze moderne tijden om te proberen de Kerk te verwoesten, die 2000 jaren lang reeds alle aanvallen van haar vijanden weerstaan heeft?

Er is vrede nodig, geen haat.

„Wie anders dan een maniak zou die onenigheid, volkerenhaat en bloedige vervolging van alle christelijke en Joodse godsdiensten willen zaaien in een tijd dat Duitsland de eenheid der harten en de Zegeningen van een langdurige vrede zozeer nodig heeft?

Wij protesteren openlijk tegen Hitlers slavernij van het Duitse volk, tegen de ontkenning van de vrijheid van vergadering, van opvoeding van pers en geweten en wij bidden dat spoedig de volste vrijheid, vrede en geluk moge terugkeren over het lijdende en diep vernederde Duitsland.

De geboorteacte van het Proletariaat.

De graaf van Parijs, zoon van de hertog de Guise, die pretendent is naar de Franse troon, heeft een boekje geschreven over het „Het proletariaat."

De schrijver, de „kroonprins" dus in de monarchistische gedachte, is een uitmuntend katholiek en een hard werker, die zich zeer met sociale en economische vraagstukken bezig houdt, zo vertelt de N. Tilb. Crt.

Zijn beschouwingen over het „proletariaat" geven ook weer blijk van zeer gezonde opvattingen. Zij grijpen terug naar de corporatieve tijden der middeleeuwen, toen de gildekleuren de arbeid en de arbeiders verdedigden.

Typisch is zijn stelling dat ieder in het leven zijn kans moet hebben.

„Het grote sociale drama van het liberalisme heeft — nog meer dan in de overheersing van het geld — gezeten in het scheppen van dat onmetelijke leger van proletariërs, die hun levenskans verloren hebben."

Met die kans heeft het zijn mensenwaarde verloren.

De prins bedoelt hier niet de „gelijke kansen" voor ieder in de politek-democratische zin. Afgezien van de waarde hiervan is de „sociale kans" voor allen van heel wat meer betekenis. Zoals de schrijver het formuleert, „een der grote taken van de corporatieve organisatie zal zijn aan de arbeiders te veroorloven zich weer een patrimonium te maken dat een familiegoed zal zijn."

Paus Pius XI sprak van de ontproletarisering der arbeiders — en dat is ten slotte dezelfde gedachte.

Merkwaardig is nog dat de schrijver de wet Chapelier van 1791 — waarbij de Franse conventie de gilden verbood noemt „de geboorte-acte van het proletariaat."

Een verdiend brandmerk van de revolutie.

EEN KLACHT VAN GENERAAL LUDENDORFF

99 Procent der officieren bekommert zich niet om zijn Modern-Heidendom.

Men seint uit Berlijn aan het K.W.P.: Het is nog steeds een bemoedigend verschijnsel geweest, dat het leger in het Derde Rijk in het geheel niet gediend is van het streven der Duitse moderne heidenen. In het Neo-paganistische tijdschrift van Generaal Ludendorff „Am Heiligen Quell Deutscher Krafft" beklaagt de oude veldmaarschalk zich „dat 99 procent der officieren van het oude leger zich in hun Christelijke gezindheid absoluut niet bekommert over hetgeen ik te zeggen heb; en zij blijken meestal ook geen begrip te bezitten voor datgene wat een veldheer betekent."

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:
4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:
4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:
4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:
5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:
5 uur H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7.— n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

NEDERLAND.

Een blik op de toestand van verwarring.

De hoofdredacteur van „Het Schild", prof. J. P. Verhaar geeft bij het aanbreken van de 19e jaargang van dit belangrijke apologetische tijdschrift, een nabeschouwing over het afgelopen jaar. Wij ontlenen daaraan het volgende:

„De wereldtoestand schijnt economisch enigszins te verbeteren. Maar onder sociaal, staatkundig en religieus opzicht is de verwarring, vooral in Europa, eer verslechterd dan verbeterd. De staatkundige chaos in vele landen gaan wij stilzwijgend voorbij. Maar het Christendom is ten prooi aan een crisis, waarvan de geweldige betekenis ons moeilijk kan ontgaan. De felle strijd tussen Christendom en Heidendom, tussen Godsgeloof en Godloochening gaat overheersen. In Rusland tracht men elk spoor van Godsgeloof uit te roeien. In Spanje worden kerken en kloosters in brand gestoken en honderden priesters en religieusen dood gemarteld. In Mexico blijft de toestand der Kerk critiek: de gelovigen werden van hun Godshuizen beroofd. In sommige Balkanstaten is de vervolging tegen de Katholieke Kerk ingezet. In Duitsland wordt het Christendom op satanische wijze ondermijnd, onder leiding van een groep apostaten: zelfs het Concordaat — dat tot nu toe in het internationale recht gold als een plechtig gesloten verdrag is door de nationaal-socialistische machthebbers schandelijk overtreden: in het nationaal-socialistische „Derde Rijk" is het gegeven woord niet meer heilig. Het nieuw-heidendom tiert er welig: Paus, bisschoppen en priesters worden openlijk beschimpt in de nationaal-socialistische pers; de christenen worden beroofd van hun kinderen en het bestaan wordt hun praktisch onmogelijk gemaakt. De machten der hel zijn losgebroken, om elke vorm van Godsgeloof en Christendom in de toekomst te vernietigen. Ook in ons land trachten die machten invloed te krijgen en de christelijke mentaliteit te vergiftigen.

Goddank echter is er in ons vaderland een herleving te constateren onder de christenen. Men is zich bewust gaan worden van de dreigende gevaren, die ook onze grenzen overschreden.

Een beweging als de Oxford-groep is een verblijdende manifestatie van een herlevend Christendom onder vele indifferente andersdenkenden.

Onze Katholieke Actie „Voor God" heeft onder de Katholieken een geweldig enthousiasme losgeslagen en de strijd aangebonden met het nieuwheidendom van communisme en andere heidense bewegingen, die het atheïsme bevorderen.

Een zéér verblijdende gebeurtenis was het, dat de Katholieken op alle gebied, ook op staatkundig gebied, onder voorlichting van hun bisschoppen, hun indrukwekkende eenheid hebben gehandhaafd en zelfs verbeterd. De Katholieken in Nederland hebben begrepen. dat het algemeen belang der Kerk in deze endagen eist, onverbrekelijk één te zijn en in gesloten gelederen te staan achter hun apostolische herders.

CURACAO.

Voor het eerst een Argentijns Voetbalelftal op Curaçaose bodem?

Geruchten doen de ronde, dat naar alle waarschijnlijkheid hier binnen afzienbare tijd wordt verwacht de „Independiente Rivadavia", een club van amateurs uit Mendoza (Argentinië), die momenteel te Caracas verblijft.

In Mexico werden van de 13 wedstrijden 5 gewonnen en 4 verloren, terwijl er vier maal gelijk gespeeld werd. De uitslag van de wedstrijd tegen het Nationaal Elftal van Mexico was 3—3. Zeven minuten voor het einde was het nog 3—2 voor de „Independiente". Volgens de leider José Garcia Gonzáles heeft de scheidsrechter voor gelijk spel gezorgd. De Mexicaanse combinatie mocht niet verliezen. Van de Mexicaanse kampioen en sub-kampioen werd gewonnen, terwijl men verloor tegen minder sterke ploegen, die evenwel steeds versterkt waren met spelers uit andere clubs.

In Costa Rica kregen de kampioen en sub-kampioen klop met 5—2 en 3—0 respectievelijk. Tegen zwakkere ploegen werd met 4—2 en 3—0 verloren, met een totaal van 10 goals voor en 9 tegen, waardoor, volgens het „goal-average"-systeem, de te behalen tropheën in de wacht werden gesleept.

Ook in Caí (Colombia) werd met buitengewoon succes gespeeld.

De namen der spelers zijn: Emilio Piva, J. Loaces, D. J. Sansone, J. Cárdenas, Angel Garrido, E. Murgana, Luis Bolognesi, José Ponce, Francisco Corsetti (exhalf-hack van Boca Juniors en San Lorenzo de Almagro), M. Fernández, Guillermo Perazzo, Ernesto Martínez, M. Cuello, A. Flores, José Bartolucci, Ernesto Cianno en E. Malfatti.

ss. „Venezuela".

Met het ss. „Venezuela" dat op 22 September te Curaçao wordt verwacht, zullen o.a. de volgende passagiers van Amsterdam arriveren:

G. A. Bouman, E. Dijkgraaf, F. F. L. v.d. Kuip, T. v.d. Kuip, E. J. v.d Kuip, K. E. v.d. Kuip, E. M. v.d Kuip, G. J. v.d. Bosch, S. Muller, C. Muller, L. C. Zonruiter, J. P. Zonruiter, W. E. Zonruiter, M. I. Muskens, M. H. Muskens, E. A. Muskens, A. C. D. de Graeff, A. de Graeff, C. W. de Graeff, R. S. Hartz, H. C. W. Noorman, C. Th. J. Karpes, F. Karpes, C. J. Karpes, A. G. Karpes, A. G. Puscariu, F. J. A. van Rassel, J. P. Baven, P. Baven, A. M. J. Baven, W. Baven, T. P. Olgers, C. J. Blok, Jo Piét, E. J. Boelhouwers, C. J. Boelhouwers, J. J. Boelhouwers, F. van Staalduinen, A. Kooyman, A. S. Kooyman, P. Kooyman, A. Kooyman, B. Luloks, H. Hazelhof, W. E. Tjien Pooh, P. N. E. Tjien Pooh, E. M. Tjien Pooh, A. A. Tjien Pooh, E. A. Tjien Pooh, R. F. Tjien Pooh, A. Hijmering, O. V. Hijmering, A. A. W. Hijmering, I. Groeneveld, S. H. de Valk.

De 750ste reis van de Libertador.

De Maracaibo Herald zendt ons een verslag van de cocktail party op het ss. Libertador van de K.N.S.M., bij gelegenheid van de 750ste reis van dit schip. Onder de aanwezigen waren Dr. Jose E. Serrano, president van de Staat Zulia en zijn secretaris gen. Dr. Lopez Bustamante; verder de Generaals Perfecto Cresco en Romay Añez. Ook talrijke vooraanstaande handelslui en industriëlen, vertegenwoordigers van Maatschappijen en banken waren de agent, de Heer van der Haayen komen feliciteren, alsmede Kapitein Meyer en de officieren van het schip.

Gold Bottle Beer.

Van de Heren A. B. W. Lieder Succs., als vertegenwoordigers van Dr. Englich's „Gold Bottle Beer", ontvingen wij een drietal flessen van dit prima gerstenat.

Wij kunnen kennismaking een ieder aanbevelen!

K
KRO
O

Wereldprogramma
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28
Zondag, 19 September 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. „Apostolaat ter Zee"
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Landbouwkundige Missie-actie, door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

De Saliña-zaak.

Donderdagmorgen werd voor het Kantongerecht de behandeling der Saliñazaak voortgezet.

Als beklaagden kwamen nu voor P.M.; T. H.; en H. Bl., die ook bij elkaar als getuigen moesten optreden.

Daarna nam de ambtenaar van het O.M. requisitoir.

Deze zeide dat de beklaagden van het begin af dubieuse verklaringen hadden afgelegd, waardoor het O.M. voor een moeilijke zaak stond en preventieve hechtenis ook nodig was.

Het O.M. is niet de boeman, die er op uit is om arme beklaagden in de gevangenis te werpen, zoals zeker blad (volgens de B. & N. ber. is dit de Boletin Comercial), schreef, doch slechts om de gemeenschap te vertegenwoordigen.

Volgens spr. wist beklaagde, dat het slachtoffer tegen de paal was geslagen. Doch het kwam niet in hem op om terug te keren en naar de man te gaan zoeken.

Wat betreft de strafmaat wenst spr. rekening te houden met de goede reputatie van S. Doodslag kan niet ten laste worden gelegd, doch wel dood door schuld, en verlating van een hulpbehoevende terwijl T. H. en P. H., wat dit laatste aangaat, even strafbaar zijn als S. terwijl Bl. de omstandigheden in acht genomen, een mindere strafmaat toekomt.

De eis was voor S. zes maanden voor dood door schuld en een maand voor het verlaten van iemand in nood, (met aftrek van preventief) voor welk laatste feit ook P.M. en T.M. een eis van een maand tegen zich horen eisen. Terwijl de eis tegen Bl. *f* 100.—, subs. 1 maand luidt.

Vervolgens neemt Mr. Papier het woord met bedankjes aan de verschillende instanties, waarbij de politie nog een veer moest laten, omdat deze geen vingerafdrukken genomen had van het stuurwiel. (Was het geen bijzondere vermelding waard, dat de politie binnen enkele uren na het ongeval reeds de daders had, enkel en alleen op gegevens van stille getuigen? Red. Am.)

Mr. Papier begint zijn pleidooi met een vergelijking tussen de persoon van Sprock, zoals die leeft in de publieke opinie, een vechtersbaas, (De mortuis nil misi bene Red. A.) en de beklaagde, die als een keurig mens bekend staat, terwijl de getuigen P. M., T. H. en Bl. eveneens mensen zijn van goed gedrag.

Maar bij de reconstructie van het geval zegt Spr., dat de beklaagde wel iets gedronken had, doch eigenlijk is beklaagde S. een „beroepsdrinker" en heeft een zekere immuniteit.

Volgens Pl. is het niet bevreemdend, dat men stopt als men 2 mannen bij een huisje zag staan. Bevreemdend wel is de verdachte houding dezer twee en dat een dezer het gelaat met een jas bedekt.

De krachten van Sp., die op de auto toesprong en van S. waren ongelijk.

Er is geen sprake van dat het mogelijk is om precies langs de paal te rijden, in het duister van de nacht, daarvoor moet men kunstrijder zijn. Van opzet is hier geen sprake, hetgeen de ambtenaar van het O. M. zelf ook toegeeft.

Spr. gaat dieper in op de schuldvraag en houdt naar aanleiding hiervan een wetenschappelijk betoog waarin hij wijst op het feit, dat schuld wil zeggen „onvermijdelijke voorzienbaarheid" terwijl in dit geval de voorzienbaarheid niet aanwezig is en daardoor het schuldverband zoek is. Het is hierom dat spr. vrijspraak vraagt.

Spr. meent, dat beklaagde eigenlijk meent, dat beklaagde eigenlijk onbewust gedaan heeft, wat hij doen moest.

Tenslotte wijst spr. er nog op, dat beklaagde door een overmacht gedwongen was om te handelen zoals hij deed. Wat nu de noodweer betreft wijst spr. er op, dat juist door het wegrijden beklaagde getoond heeft de noodweer te willen ontgaan, hetgeen in de lijn van de wet valt. Daarnaast heeft hij gestuurd onder pressie van overmacht totdat het ongeluk, een samenloop van omstandigheden gebeurde.

Pleiter vraagt tenslotte vrijspraak subs. ontslag van alle rechtsvervolging.

Na een korte repliek van het O.M. wordt de uitspraak op 6 October gesteld.

Uitzending Phohi.

Van de Curaçaosche Radio-Vereniging ontvingen wij volgend schrijven:

Hierdoor delen wij U mede van de N.V. Phohi bericht te hebben ontvangen over de uitzending die Dinsdag 21 September a.s. door hen zal worden verzorgd van de opening der Staten Generaal door H.M. de Koningin.

Eveneens zal de Phohi in haar avondprogramma van Woensdag 22 September een heruitzending van dit gebeuren verzorgen.

Wij laten de programma-indeling hieronder volgen:

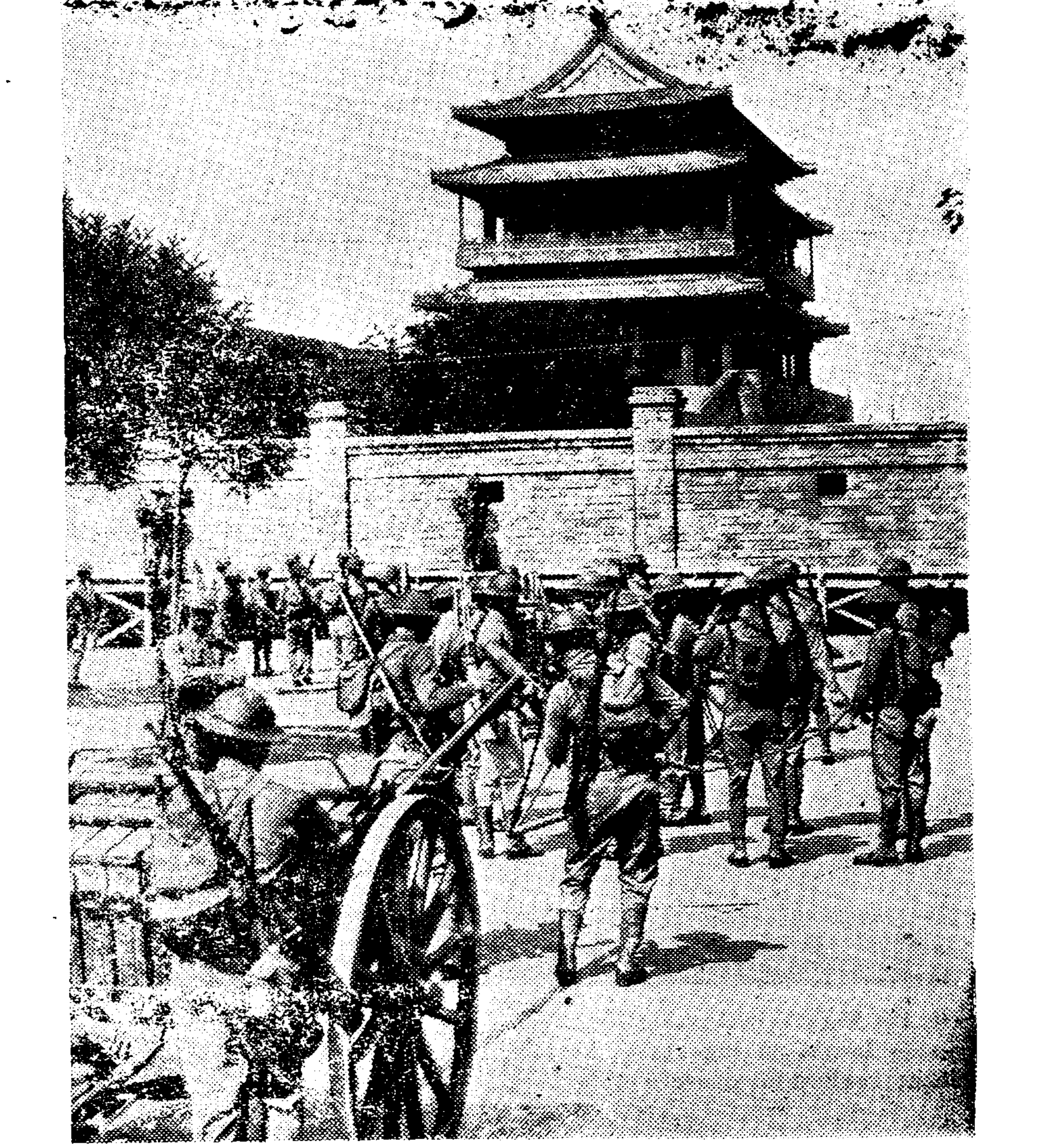
Programma op 21 September 1937
golflengte 16.88 meter.

Curaçaotijd:
6.24 v.m. Wilhelmus en Opening.
6.34 v.m. Overschakeling naar den Haag voor het ooggetuigeverslag van de gebeurtenissen op het Binnenhof, door de Heer G. H. Knap.
7.04 v.m. Troonrede.
7.19 v.m. Nog een kort ooggetuigeverslag van het Binnenhof.
7.34 v.m. Slotwoord, sluiting, Wilhelmus.

Programma op 22 September 1937
golflengte 31.28 meter

Curaçaotijd 9.24 n.m. — 10.24 n.m.

1. Wilhelmus en Opening.
2. Ooggetuigeverslag van de plechtigheden op het Binnenhof.
3. Troonrede.
4. Nogmaals een korte reportage van de gebeurtenissen na afloop van de Opening van de Staten Generaal op het Binnenhof.
5. Slotwoord, sluiting, Wilhelmus.

DE AMERIKANEN IN PEIPING. Een afdeling Amerikaanse mariniers die de Amerikaanse burgers in Peiping beschermen.

Verduistering.

Door de 52-jarige koopman M. werd bij de olitie aangifte gedaan van verduistering van een klein bedrag aan geld te zijnen nadele, gepleegd door zijn knecht.

Diefstal.

Door de 18-jarige vrouw P. werd bij de olitie aangifte gedaan van diefstal van een hoeveelheid meubelen. Een onderzoek wordt ingesteld.

Verdacht van diefstal.

Als verdacht van diefstal met braak is door de Politei aangehouden en aan het Hoofdbureau van Politie in bewaring gesteld, de vrouw A. C.

Curaçao — Jamboree — Kampvuur.

Hedenavond om 7.30 zullen de leden van de N.P.V. en D.K.V., Afdeling Willemstad, op de speelplaats van de St. Jozefschool, Pietermaai (ingang Julianaplein), gezamenlijk een kampvuuravond geven ten respecte van autoriteiten en verenigingen die bovengenoemde organisaties op een of andere manier gesteund hebben bij het uitzenden van het Curaçao-contingent naar de Wereld-Jamboree 1937.

DE FILM VAN DE WEEK

Van 16 tot en met 23 September 1937.

Roxy.

Charlie Chan at the Race Track
To Marry with Love.
Romeo & Juliet.

Hollywood.

Texas Ranger.
Charlie Chan at the Race Track.
Bright Lights.
Singing Kid.
Don't turn them loose.
Wanted Jane Turner.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Gouvernements-Secretarie.

De klerk O. R. A. Beaujon en de tijdelijk schrijvers A. A. Capello en B. G. C. Til zijn met ingang van de 10de September 1937 in activiteit hersteld.

Met ingang van de 24ste November 1937 is aan de assistent der belastingen op Curaçoa I. E. Faneyte drie-entwintig dagen vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte en in aansluiting daaraan wegens landurige dienst 5 maanden binnenlands verlof verleend met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen.

Aan de veldwachter in tijdelijke dienst alhier H. S. Weber is wegens andere redenen dan ziekte veertien dagen vrijstelling van dienst verleend.

De adjunct-commies op Aruba R. R. Da Costa Gomez is met ingang van de 13de September 1937 eervol ontheven als Ambtenaar van het Bevolkingsregister en als Hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand aldaar en met ingang van de 1ste October 1937 overgeplaatst naar de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao.

De commies X. H. Ch. M. Krugers is benoemd tot Ambtenaar van het Bevolkingsregister op Aruba en Hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand.

De tijdelijk schrijvers P. A. Lenderbor en A. L. Hollander, werkzaam op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao zijn met ingang van de 23ste September 1937 overgeplaatst naar Aruba en werkzaam gesteld op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister aldaar.

Met ingang van de 25ste September 1937 is de klerk Mej. J. F. Beaujon, werkzaam op Aruba, overgeplaatst naar de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao.

Aan de Heer C. H. de Balbian Verster is met ingang van de 29ste Augustus 1937 op eigen verzoek eervol ontslag verleend als lid van het Verkiezingsbureau van het kiesdistrict Curaçao.

De heer D. Duque, commmies ter Inspectie der Belastingen alhier, is benoemd tot lid van het Verkiezingsbureau van het kiesdistrict Curaçao.

De heer C. D. Irausquin, onderwijzer 1ste klasse categorie B bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao, verbonden aan de Hendrikschool alhier is met ingang van de 22ste Augustus 1937 aan deze school weder in activiteit gesteld.

Mej. N. C. van der Linde, onderwijzeres 3de klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao is met ingang van de 7de September 1937 in activiteit hersteld en werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool alhier.

Aan Mevr. G. H. Daniels-Polak, tijdelijke onderwijzeres 1ste klasse categorie A, werkzaam aan de Wilhelminaschool alhier is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan Mevr. C. H. E. Visser-Norden, tijdelijke onderwijzeres 2de klasse, werkzaam aan de Hendrikschool alhier is met ingang van de 25ste September 1937 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan de kwekelinge aan de Openbare school voor gewoon lager onderwijs A te St. Eustatius, Mej. V. R. Lampe is op haar verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mej. G. van Putten is tijdelijk benoemd tot kwekelinge bij het Openbaar onderwijs in Curaçao, en werkzaam gesteld aan de Openbare school voor gewoon lager onderwijs A te St. Eustatius.

Met ingang van de 1ste November 1937 is de tijdelijke ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen op Curaçao J. A. J. de Vries tijdelijk tot de 1ste Januari 1938 belast met de functiën van Inspecteur der Belastingen in Curaçao.

De Koloniaal Ontvanger op Curaçao B. I. Mussenden, is met ingang van de 1ste Januari 1938 tijdelijk benoemd tot Inspecteur der Belastingen in Curaçao.

De commies E. J. Rozendal, werkzaam ten kantore van de vreemdelingendienst alhier, is met ingang van de 1ste Januari 1938 eervol ontheven van het voeren der kasboekhouding van de vreemdelingendienst op Curaçao en van de functiën van sub-ontvanger van de Koloniaal-Ontvanger voor boeten en transactiegelden, overgeplaatst naar het kantoor van de Koloniaal Ontvanger en tijdelijk aangewezen als de ambtenaar die de Koloniaal Ontvanger vervangt.

De heer W. Hendrikse is met ingang van de 21ste September 1937 eervol ontheven van de functien van tijdelijk bevolkingscontroleur op Curaçao en benoemd tot tijdelijk deurwaarder der belastingen alhier en werkzaam gesteld ten kantore van de Koloniaal Ontvanger.

GRONEMEIJER
De Gouvernements-Secretaris.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Valencia werd weder gebombardeerd door Nationalistische vliegers.

Te Talmouth in Engeland liep een beschadigde destroyer binnen van de Spaanse regering; 60 man weigerden onder de Valenciaregering te blijven. Ze werden geinterneerd.

De Russische commissaris van Justitie Krylento werd door Stalin afgezet. Zijn executie zal wel binnenkort volgen.

Een nieuw offensief door de Japanners bracht aan deze enige voordelen, maar een geweldig verlies aan mensen.

DE FILM-FOTOGRAAF IN ACTIE. De film-cameras worden steeds ingewikkelder en worden dikwijls geplaatst boven op ingenieuze kranen. Deze photo geeft een idee van de machtige aparaten, waarmee de moderne camera-lui opereren.

Schepenlijst over de maand September 1937.

18. Troja	Duitsch	Maracaibo	Maracaibo
19. Lara	Am.	Maracaibo	Maracaibo
19. Director	Eng.	P. Cabello	P. Cabello
20. El Libertador	Ned.	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
20. Dido	„	Amsterdam	San Lorenzo
21. Midas	„	Bonaire	Bonaire
21. Lochmonar	Fransch	Rotterdam	Cristobal
21. Boskoop	Ned.	Cristobal	Amsterdam
22. Alemania	Duitsch	Maracaibo	Maracaibo
22. Sesostris	„	P. Colombia	P. Cabello
22. El Libertador	Ned.	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
22. Venezuela	„	P. Cabello	Sta. Marta
22. Astrea	„	P. Cabello	Aruba, Maracaibo
22. Eridan	Fransch	Cristobal	F. de France
22. Irene	Ned.	Haiti, Domingo	Haiti, Domingo.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-PROGRAMMA

MUNDO NOBO

A-Klasse:

19 Sept. : R.C.C. 1 — J. Holland 1 (F. Kranenburg)
19 Sept. : Be Quick — J. Curaçao * (V. Manuel)

Res. A. klasse

26 Sept. : S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (H. Elfrink)
26 Sept. : J. Holland 2 — Volhard. 2 (J. L. C. Pengel)

Res. A-klasse

10 Oct. : R.C.C. 1 — Transvaal
10 Oct. : J. Hol. 2 — S.U.B.T. 2 *

RIO CANARIO.

B-klasse:

19 Sept. : Hollandia 1 — Volh. 1 (A. Oehlers)
26 Sept. : Asiento 1 — R.C.C. 1 (O. Corsica)
26 Sept. : Atletico — J. Curaçao * (Suarez)
3 Oct. : Asiento-Zilveren-Bal wedstrijden

Res. A-klasse.

10 Oct. : Asiento 2 — Scherp. 2

Res. A-klasse.

10 Oct. : Hercules 2 — Volh. 2

SCHERPENHEUVEL.

26 Sept. : Scherph. 1 — Hercules 1 (R. Jansen)
26 Sept. : Feijenoord — D.C.C. ° (H. Nevel)
3 Oct. : Be Quick — Hilversum *

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om drie uur.

HET BESTUUR.

OEFENING VAN SPELERS OP A.S. DINSDAG 21 SEPTEMBER 1937 DES N.M. OM 5 UUR OP HET TERREIN MUNDO NOBO VAN SPELERS DIE EVENTUEEL IN AANMERKING KOMEN VOOR PLAATSING IN HET BONDSELFTAL.

E. Vos (R.C.C.)

M. v.d. Gen (J. Hol.) — A. J. Maduro (S.U.B.T.)

H. A. Maduro (S.U.B.T.) — A. Sentiago (J. Hol.) — E. Meerens (Volh.)

J. Ramirez (J. Hol.) — Ch. Becker (Scherp.) — R. Maduro (J. Hol.) — Lu A Hung (Transv.) — W. Christian (S.U.B.T.)

Blauw shirt

O

Wit shirt

E. Rondijk (Volh.) — A. de Castro (Volh.) — C. Bosch (S.U.B.T.) — C. Prince (R.C.C.) — J. Leonora (J. Hol.)

E. Leonora (J. Hol.) — C. Boemnedaal (Asiento) — H. Royer (J. Hol.)

J. Hollander (R.C.C) — W. Lambij (Asiento)

E. Pinedo (Herc.)

Reserves:
A. Rafaela (S.U.B.T.)
August (Volh.)
L. B. Isidora (Volh.)
E. Senior (Volh.)
H. Panneflek (R.C.C.)
E. Pieters (S.U.B.T.)
N. Vera (R.C.C.)
Troeman (J Hol.)

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Advertentie.

Te koop aangeboden een stalen motorjacht afmetingen 13.50 x 3.35 x 1.40 meter in goeden staat van onderhoud.

Gelegenheid tot bezichtiging en tot het verkrijgen van inlichtingen dagelijks van 9—10 uur a.m. aan de Werkplaats der Openbare Werken te Parera.

Schriftelijke aanbiedingen worden ingewacht ten kantore van den Directeur der Openbare Werken te Parera op Maandag 4 October te 2 uur p.m.

De Directeur der Openbare Werken,

J. TEN BRINK.

BEKENDMAKING.

Hierbij wordt bekendgemaakt dat de op 10 Augustus d. j. Voorloopig vastgestelde kiezerslijst van het kiesdistrict Curaçao, zooals nadien door de beslissingen van het Verkiezingsbureau verbeterd, gewijzigd en aangevuld, van 15 September 1937 tot 15 September 1938 definitief van kracht blijft, behoudens alsnog aan te brengen wijzigingen of aanvullingen tengevolge van rechterlijke uitspraken en behoudens aanteekeningen omtrent uitsluiting.

Deze geldende kiezerslijst is voor een ieder ter inzage gelegd ter Gouvernements-Secretarie.

Een afschrift ervan is verkrijgbaar tegen betaling van f. 10.--.

Curaçao, den 15n September 1937.

De Voorzitter van het Verkiezingsbureau,

2-1 M. B. BARTELS DAAL.

„R. de Paris" en „O, de Cologne".

Uit een der winterherstellingsoorden in Zwitserland wordt een aardige geschiedenis verteld. In een der zich daar bevindende hotels stapte een lid der bekende rijke Parijse familie Rothschild af. Toen hem het vreemdelingenboek werd voorgelegd om er zijn naam in te zetten informeerde hij bij de eigenaar van het hotel, of het niet mogelijk was, op de een of andere manier aan die formaliteit te ontkomen, omdat hij altijd door zo'n groot aantal personen lastig werd gevallen, wanneer zijn naam bekend raakte.

De hoteleigenaar mompelde iets van politievoorschrift, maar verklaarde tenslotte, dat het wel voldoende zou zijn als de rijke gast zich als „R. de Paris" in het vreemdelingenboek inschreef.

En zo gebeurde het. — Korte tijd daarop kwam in hetzelfde hotel een bekend steenrijk bankier uit Keulen, wiens naam met O. begon.

Toen hij, bij het doorbladeren van het vreemdelingenboek „R. de Paris" zag staan, besloot hij ogenblikkelijk aan deze practische gewoonte mee te doen en schreef „O. de Cologne".

Een goede maaltijd sterkt de mens.

De beroemde historicus Mommsen was zo buitengewoon verstrooid, dat hem de vreemdste dingen overkwamen. Om niet van zijn werk te hoeven op te staan, maakte hij er een gewoonte van, aan zijn schrijftafel te eten.

Op een goede dag kwam zijn huisknecht met de soep binnen, zette het bord naast zijn meester neer en kondigde met plechtige stem aan: „Professor, het eten staat klaar." Mommsen bromde iets en ging door met zijn werk. Na een minuut of tien verscheen de knecht met een vleesgerecht en zag dat de soep nog niet was aangeraakt. Toen hij nu begreep, dat zijn heer en meester teveel in zijn werk verdiept was, om op zijn eten te letten, zei de knecht opnieuw, dat het volgende gerecht klaar stond, nam de soep mee en at ze zelf op. Mommsen liet ook zijn vlees staan en ging door met zijn werk. Wat met de soep gelukt was, zou ook wel met het vlees gelukken, dacht de knecht.

Hij deponeerde een bordje met pudding op tafel, nam het vlees mee en smulde dat het een aard had.

Op dezelfde manier verdween ook het dessert in 's knechten maag, en toen nam hij met een doodkalm gezicht de tafel af.

Een paar uur later kwam Mommsen met een kwaad gezicht de keuken binnenstormen en vroeg of er vandaag helemaal niet gegeten werd. De keukenmeid, die van de schelmenstreek van de huisknecht niets afwist, sloeg vol ontzetting de handen in elkaar en zei: „Maar professor, u hebt toch al uren geleden gegeten.' '

„Ja, dat is waar ook", zei Mommsen, verlegen lachend en begaf zich weer naar zijn kamer, om zich in zijn geschiedkundige problemen te verdiepen.

Het verschil.

— Het schijnt, dat een huwelijk tussen mensen, die niets met elkaar gemeen hebben, gewoonlijk succes heeft.

— Ja, en dat is dan ook de reden, waarom ik per sé met een rijk meisje trouwen wil.